

ಅಲೆಮಾರಿ

■ ಹೊರೆಯಾಲ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ

ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಾಗಿದೆ. ಆಲೂರಿನ ನಾಲ್ಕೈದು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಣಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದೆರಡು ಬೀದಿ ದೀಪಗಳು, ಮುರುಕಲು ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಪಳೆಯುಳಿಕೆ ಯಂತಿರುವ ದೀಪ, ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತರಾವರಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆಯ ಬುಡ್ಡಿ ಇಷ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಕಡೆ ಕತ್ತಲೆಂಬುದು ಮೈಚಾಚಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ದಟ್ಟ ಮಾಡಲೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಆಕಾಶದ ತುಂಬ ಘೇರಾಯಿಸಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಮೋಡಗಳು, ಊರ ಸುತ್ತಲು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹುಯ್ಯಂತೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದ ಮರಗಿಡಗಳು, ಊರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಡುಕಪ್ಪು ಬೃಹತ್ ದೆವ್ವದಂತೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಕಂಬೆಟ್ಟು ಊರಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕತ್ತಲೆಯ ನಡುವೆ ಅರಬರೆ ಭಾವಣಿ ಇರುವ ಬಸ್ಸಾಂಡ್. ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆ ಪೈಕಿ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನಾದ ಒಬ್ಬನ ಬಳಿ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ತುಂಬಿದ್ದ ಒಂದು ಚೀಲವಿತ್ತು. ಆ ಚೀಲ ಅವನ ಕಾಲುಗಳ ಬಳಿ ದಿಮ್ಮನೆ ಕೂತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೊಂದು ಶಾಲನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಹಾಗೆಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ಕೇಳಿದ 'ಯಾವೂರು?' ಅಂತ.

'ಮೆಳೆಹಳ್ಳಿ'

'ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀರಿ?'

'ದಬ್ಬೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ'

'ಅಯ್ಯೋ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗ್ಗೆ ಕಡೆ ಬಸ್ಸು ಹೊಂಟೋಯ್ಯಲ್ಲ! ಇನ್ನು ಯಾವ ಬಸ್ಸೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಗಾಡಿನು ಇಷ್ಟೊತ್ತಲ್ಲಿ ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಲ್ಲ. ಏನಿದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ'

'ಹೌದೆ?'

'ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಈಗೇನಾಡ್ಲೆಪ್ಪು ಸಿವ್ವೇ' ಅಂತ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ.

'ಯಾಕೆ ಪೇಚಾಡ್ಲೊತ್ತಿದ್ದೀರಿ?' ಅಂತ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದವನು ಕೇಳಿದ.

'ಮತ್ತೆ ಈ ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಎಲ್ಲಿ? ಉಳಿಯೋದು ಎಲ್ಲಿ?'

'ಯಾಕೆ? ಈ ಊರಿಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಂಟು, ಪರಿಚಯಸ್ಥರು ಇಲ್ಲ?'

'ಉಹುಂ, ನಿಮ್ಮ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲ'

'ಮತ್ತೆ ದಬ್ಬೆಹಳ್ಳಿ ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು?'

'ಅದೇ... ಅದೇ... ಇತ್ತೀಚೆ ಒಂದು ಮದುವೆ ಆಯ್ತಲ್ಲ ಅವರ ಮನೆಗೆ'

'ಏನು, ಸಣ್ಣಪ್ಪನವರ ಮನೆಗಾ?'

'ಆಂ!, ಹೌದಾದು'

'ಓ... ಸಣ್ಣಪ್ಪನವರು ನನಗೆ ತೀರ ಬೇಕಾದವು. ಪಾಪ ಹೆಂಡ್ಡಿ ತೀರಿ ಹೋದ್ಮೇಲೆ ಸ್ವಾನೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಗನ್ನ ಓದಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆ, ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದು'

'ನಿಜ ನಿಜ, ಸ್ವಾನೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು. ಹೆಂಡ್ಡಿ ತೀರಿ ಹೋದ್ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿನು ಹೊರಲೇಬೇಕು. ಆಗೋಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಆದೀತೆ? ಎಲ್ಲ ದೈವೇಚ್ಚೆ ಅನ್ನಿ'

'ಅದ್ದರಿ, ಈಗ್ಯಾಕೆ ದಬ್ಬೆಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ?'

'ಒಳ್ಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿದಿ ನಂಟುಇಷ್ಟು ಅಂದ್ರೆ ಹೋಗದೆ ಇರೋಕ್ಕಾಗುತ್ತೇ? ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ಬೇಕು, ಬರ್ತಾ ಇರ್ಬೇಕು'

'ಸರಿ ಅನ್ನಿ' ಅಂದು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನೊಂದು ದಮ್ಮು ಹೊಡೆದು ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡುತ್ತ 'ಮೆಳೆ ಬರೊಹಂಗೆ ಕಾಣ್ತದೆ' ಅಂದ. ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸು ಆತಂಕಗೊಂಡವನಂತೆ ಈಗೇನಪ್ಪ ಮಾಡೋದು ಅಂತ ತನಗೆ ತಾನೆ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ.

ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವನನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿ 'ಈಗೊಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿ. ನಮ್ಮನೆಲೆ ಊಟ ಮಾಡಿ, ಈ ರಾತ್ರಿ ತಂಗಿದ್ದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡು ದಬ್ಬೆಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಂತೆ, ನಮ್ಮ ಸಣ್ಣಪ್ಪನ ನೆಂಟು ಅಂದ್ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೂ ಮಾಡದಿದ್ದೆ ಏನಂತು?' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ದಮ್ಮು ಸಿಗರೇಟು ಹೊಡೆದ. ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸು ಧನ್ಯತಾ ಭಾವದಿಂದ ಹೇಳಿದ

'ನಿಮ್ಮದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು'

'ಅಯ್ಯೋ, ಇದೇನು ದೊಡ್ಡ ವಿಷ್ಣು ಹೇಳಿ'

'ಸರಿ ಸರಿ'

'ಬನ್ನಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ'

'ಆಯ್ತು'

'ಆಂದ್ಲಾಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು?'

'ರಾಜಪ್ಪ ಅಂತ'

'ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶಿವಪ್ಪ ಅಂತ'

ಹಾಗಂದು ಶಿವಪ್ಪ ಸಿಗರೇಟಿನ ಕೊನೆಯ ದಮ್ ಎಳೆದು, ಬಿಸಾಕಿ, ತಮ್ಮ ತೊಟ್ಟಿ ಮನೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರು.

ಬೆಳಗಿನಿಂದಲೂ ಊರೂರು ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಾಗಿದ್ದ ಅಲೆಮಾರಿ ಜೋಗಪ್ಪ ರಾಜಪ್ಪ ಎಂಬ ಹೊಸ ಹೆಸರಿನೊಡನೆ ಶಿವಪ್ಪನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಚಿತ್ರ: ಶಿಲ್ಪಾ